

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 671/2012

(2012. gada 11. jūlijs),

ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 saistībā ar lauksaimniekiem paredzētu tiešo maksājumu piemērošanu attiecībā uz 2013. gadu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 42. panta pirmo daļu un 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Jaunas atbalsta shēmas lauksaimniekiem saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku tiks piemērotas no 2014. gada 1. janvāra, un tās aizstās pašreizējās shēmas. Padomes Regula (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem ⁽⁴⁾, arī turpmāk būtu jāizmanto par pamatu, lai lauksaimniekiem piešķirtu ienākumu atbalstu 2013. kalendārajā gadā.

(2) Ar Regulu (EK) Nr. 73/2009 ir izveidota obligāta, progresīva tiešo maksājumu samazināšanas sistēma ("modulācija"), tostarp līdz 2012. kalendārajam gadam piemērojams izņēmums attiecībā uz tiešajiem maksājumiem, kuri nepārsniedz EUR 5 000. Tādējādi līdz 2012. kalendārajam gadam ir noteiktas kopējās tiešo maksājumu neto summas ("neto maksimālie apjomi"), ko dalībvalstī var piešķirt pēc modulācijas piemērošanas. Lai saglabātu tiešo maksājumu summu 2013. kalendārajā gadā tādā līmenī, kas ir līdzīgs 2012. gada līmenim, un pienācīgi ņemot vērā jaunajās dalībvalstīs - Regulas (EK) Nr. 73/2009 nozīmē - paredzēto pakāpenisko ieviešanu, ir lietderīgi 2013. kalendārajam gadam noteikt tādu korek-

cijas mehānismu, kam ir tāda pati ietekme kā modulācijai un neto maksimālajiem apjomiem. Ņemot vērā kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta īpašās iezīmes attāļajos reģionos, šis korekcijas mehānisms nebūtu jāpiemēro minēto reģionu lauksaimniekiem.

(3) Lai sekmētu dalībvalstu tiešo maksājumu netraucētu darbību attiecībā uz 2013. kalendārajā gadā iesniegtajiem pieteikumiem, 2012. kalendārajam gadam noteiktie neto maksimālie apjomi jāattiecinā arī uz 2013. kalendāro gadu un vajadzības gadījumā tie jākorrigē, īpaši attiecībā uz pieaugumu, kas rodas, pakāpeniski ieviešot tiešos maksājumus jaunajās dalībvalstīs.

(4) Paralēli obligātajai modulācijai Padomes Regulā (EK) Nr. 378/2007 (2007. gada 27. marts), ar ko paredz noteikumus par brīvprātīgu modulāciju tiešajiem maksājumiem, kuri noteikti Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem ⁽⁵⁾, ir paredzēts, ka dalībvalstīs līdz 2012. kalendārajam gadam var piemērot samazinājumu ("brīvprātīga modulācija") visiem tiešajiem maksājumiem, kurus to teritorijā piešķir attiecībā uz konkrēto kalendāro gadu. Lai tiešos maksājumus attiecībā uz 2013. kalendārajā gadā iesniegtajiem pieteikumiem saglabātu tādā pašā apmērā kā attiecībā uz 2012. gada pieteikumiem, dalībvalstīm, kas izmantojušas brīvprātīgu modulāciju attiecībā uz 2012. kalendāro gadu, vajadzētu arī turpmāk būt iespējai samazināt tiešos maksājumus attiecībā uz 2013. kalendāro gadu un tādējādi radušos līdzekļus izmantot lauku attīstības programmu finansēšanai. Tāpēc ir lietderīgi nodrošināt iespēju turpmāk samazināt tiešo maksājumu summu, piemērojot tiešo maksājumu brīvprātīgas modulācijas sistēmu attiecībā uz 2013. kalendāro gadu. Šādai samazināšanai vajadzētu būt papildus tiešo maksājumu obligātajai korekcijai, kas paredzēta attiecībā uz 2013. kalendāro gadu.

(5) Ja dalībvalsts attiecībā uz 2012. kalendāro gadu piemērojusi reģionāli diferencētas brīvprātīgas modulācijas likmes, tai šādai iespējai vajadzētu būt arī attiecībā uz 2013. kalendāro gadu. Lai saglabātu tiešā atbalsta līmeni lauksaimniekiem, tiešo maksājumu obligātās un brīvprātīgās korekcijas kombinētai piemērošanai 2013. kalendārajā gadā nevajadzētu izraisīt tiešo maksājumu samazināšanu, pārsniedzot samazinājumu, kas 2012. gadā radušies, piemērojot gan obligāto, gan brīvprātīgo modulāciju. Tāpēc tiešo maksājumu korekcijas maksimālajai likmei, ko attiecībā uz 2013. kalendāro gadu piemēro katrā reģionā, nevajadzētu pārsniegt samazinājumus, kas radušies, attiecībā uz 2012. kalendāro gadu piemērojot gan obligāto, gan brīvprātīgo modulāciju.

⁽¹⁾ OV C 191, 29.6.2012., 116. lpp.

⁽²⁾ 2012. gada 4. maija atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 4. jūlija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 10. jūlija lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 95, 5.4.2007., 1. lpp.

- (6) Ja dalībvalsts izmantojusi Regulas (EK) Nr. 378/2007 4. panta 2. punktā paredzēto iespēju, nolemjot Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ieguldījumu maksimālo likmi nepiemērot neto summām, ko iegūst no brīvprātīgas modulācijas piemērošanas 2007.–2013. gada plānošanas laikposmam, šādai iespējai minētajai dalībvalstij vajadzētu būt pieejamai attiecībā uz līdzekļiem, kas iegūti ar tiešo maksājumu brīvprātīgu korekciju, lai 2014. gadā nodrošinātu lauku attīstības pasākumu valsts izdevumu finansēšanas nepārtrauktību. Konsekvences nolūkā šādiem līdzekļiem nevajadzētu piemērot lauku attīstības programmu priekšfinansējuma noteikumus.
- (7) Saskaņā ar pakāpeniskas ieviešanas mehānismu, kas paredzēts 2005. gada Pievienošanās aktā, tiešo maksājumu līmenis Bulgārijā un Rumānijā joprojām ir zemāks nekā pārējās dalībvalstīs 2013. gadā piemērojamo tiešo maksājumu līmenis pēc lauksaimniekiem veicamo maksājumu korekcijas piemērošanas pārejas laikā. Tāpēc korekcijas mehānisms nebūtu jāpiemēro lauksaimniekiem Bulgārijā un Rumānijā.
- (8) Jaunajām dalībvalstīm bija atļauts piešķirt valsts papildu tiešos maksājumus, jo minētajās dalībvalstīs pakāpeniski ieviesa tiešos maksājumus. Šāda iespēja vairs nebūs pieejama 2013. gadā, kad grafiks pakāpeniskai tiešo maksājumu ieviešanai jaunajās dalībvalstīs būs izpildīts. Jaunajās dalībvalstīs, kuras piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, valsts papildu tiešajiem maksājumiem ir bijusi būtiska nozīme, atbalstot lauksaimnieku ienākumus konkrētās nozarēs. Attiecībā uz Kipru to pašu var teikt par valsts atbalstu. Šajā sakarā un lai izvairītos no tā, ka 2013. gadā pēkšņi un ievērojami tiek samazināts atbalsts tām nozarēm, kuras līdz 2012. gadam ir guvušas labumu no valsts papildu tiešajiem maksājumiem un – Kipras gadījumā – no valsts atbalsta, ir lietderīgi minētajās dalībvalstīs paredzēt iespēju 2013. gadā ar Komisijas atļauju lauksaimniekiem piešķirt pārejas posma valsts atbalstu. Lai 2013. gadā nodrošinātu lauksaimniekiem sniegtā atbalsta līmeņa nepārtrauktību, pārejas posma valsts atbalstu būtu tiesīgas saņemt tikai tās nozares, kuras 2012. gadā guva labumu no valsts papildu tiešajiem maksājumiem un - Kipras gadījumā - no valsts atbalsta, un, ja minētais pārejas posma atbalsts tiek piešķirts, tas būtu jāpiešķir ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi minētajiem maksājumiem tika piemēroti 2012. gadā.
- (9) Finanšu pārvedumi uz ELFLA, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 134. un 135. pantā, attiecas uz 2007.–2013. gada daudzgadu finanšu shēmu. Tiešajiem maksājumiem, ko dalībvalstis veic attiecībā uz 2013. kalendārajā gadā iesniegtajiem pieteikumiem, būs ietekme 2014. finanšu gadā, tādējādi attiecoties uz nākamo daudzgadu finanšu shēmu. Saskaņā ar šo shēmu summās, kas pieejamas lauku attīstības programmām, jau ir iekļautas summas, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 73/2009 134. un 135. pantā paredzētajiem finanšu pārvedumiem. Tāpēc šādi finanšu pārvedumi būtu jāizbeidz.
- (10) Lai veicinātu finansējuma efektīvāku izmantošanu, Regulā (EK) Nr. 73/2009 dalībvalstīm ir paredzēta iespēja piešķirt atbalstu virs maksimāli pieļaujamā apjoma līdz summai, kuras apjoms būtu tāds, lai nodrošinātu, ka tā nepārsniegs maksimāli pieļaujamā apjoma nepietiekami izmantotos līdzekļus. Minētā regula paredzēja, ka šādas summas varētu izmantot vai nu īpašā atbalsta finansējumam, vai arī nodot ELFLA saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 136. pantu. Tā kā iespēju piešķirt atbalstu virs valsts maksimāli pieļaujamā apjoma izbeigs, tiklīdz sāks piemērot jauno tiešo atbalsta sistēmu, Regulas (EK) Nr. 73/2009 136. pantā paredzētie finanšu pārvedumi uz ELFLA būtu jāsauglabā tikai līdz 2013. gada 31. decembrim.
- (11) Iespējai tādu līdzekļus, kas radušies no brīvprātīgas korekcijas piemērošanas, darīt pieejamus kā papildu Savienības atbalstu saskaņā ar lauku attīstības programmām un finansējumu ELFLA 2014. finanšu gadam, kā arī Regulas (EK) Nr. 73/2009 136. pantā paredzēto finanšu pārvedumu pagarināšanai nevajadzētu ietekmēt tiešo maksājumu līmeņa turpmāko korekciju, ar kuru panāktu taisnīgāku tiešo atbalsta sadalījumu starp dalībvalstīm un kuru paredzēts iekļaut jaunajā tiešā atbalsta sistēmā.
- (12) Saistībā ar budžeta disciplīnas ievērošanu 2014. finanšu gadam ir jānosaka maksimālais apjoms izdevumiem, ko finansē no ELGF, ņemot vērā maksimālos apjomus, kas noteikti Regulā par daudzgadu finanšu shēmas izveidi, kuru Padome pieņem saskaņā ar Līguma 312. panta 2. punktu, summas, kas radušās no brīvprātīgas korekcijas, kā arī summas, ko izraisa Regulas (EK) Nr. 73/2009 136. panta piemērošana minētajam finanšu gadam.
- (13) Lai nodrošinātu, ka dalībvalstis pareizi piemēro dalībvalstu tiešo maksājumu korekcijas attiecībā uz 2013. gadā iesniegtajiem pieteikumiem un finanšu disciplīnu 2013. kalendārajā gadā, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu attiecībā uz noteikumiem par bāzes datiem, kurus izmanto, lai aprēķinātu samazinājumus, kas dalībvalstīm jāpiemēro lauksaimniekiem. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

(14) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 73/2009 dalībvalstīm bija iespēja pieņemt lēmumu par to, lai no nākamā gada zināmu procentuālo daļu no valstij noteiktā maksimālā apjoma izmantotu īpašajam atbalstam, kas paredzēts to lauksaimniekiem, kā arī pārskatīt iepriekšējo lēmumu, nolemjot grozīt vai izbeigt šādu atbalstu. Ir lietderīgi nodrošināt, ka tiek veikta to lēmumu papildu pārskatīšana, kuri attiecas uz 2013. kalendāro gadu.

(15) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras attiecībā uz iepazīstināšanu ar summām, kas radušās no brīvprātīgas korekcijas. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar kō nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽¹⁾.

(16) Attiecībā uz to summu noteikšanu, kas radušās no brīvprātīgas korekcijas, neto bilances noteikšanu, kura pieejama ELGF izdevumiem 2014. finanšu gadā, un atļauju piešķirt pārejas posma valsts atbalstu Komisijai būtu jābūt pilnvarām pieņemt īstenošanas aktus, nepiemērojot Regulu (ES) Nr. 182/2011.

(17) Tāpēc Regula (EK) Nr. 73/2009 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 73/2009 groza šādi:

1) regulas 8. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Neskarot šīs regulas 11. pantu, kopējās tiešo maksājumu neto summas, kuras var piešķirt dalībvalstī attiecībā uz jebkuru kalendāro gadu līdz 2013. gadam pēc šīs regulas 7. un 10. panta un Regulas (EK) Nr. 378/2007 1. panta piemērošanas vai 2013. kalendārajā gadā pēc šīs regulas 10.a un 10.b panta piemērošanas un kas nav tiešie maksājumi saskaņā ar Regulām (EK) Nr. 247/2006 un (EK) Nr. 1405/2006, nav augstākas par maksimālo apjomu, kas noteikts šīs regulas IV pielikumā. Lai ievērotu šīs regulas IV pielikumā noteiktos maksimālos apjomus, vajadzības gadījumā dalībvalstis lineāri samazina tiešo maksājumu summas, uz kurām attiecas samazinājumi, kas paredzēti šīs regulas 7. un 10. pantā un Regulas (EK) Nr. 378/2007 1. pantā attiecībā uz jebkuru kalendāro gadu līdz 2013. gadam, vai samazinājumi, kas paredzēti šīs regulas 10.a un 10.b pantā attiecībā uz 2013. kalendāro gadu.”;

b) svītro 2. punkta d) apakšpunktu;

2) iekļauj šādus pantus:

“10.a pants

Tiešo maksājumu korekcija 2013. gadā

1. Jebkuru tiešo maksājumu summu, ko lauksaimniekam paredzēts piešķirt 2013. kalendārajā gadā un kas pārsniedz EUR 5 000, samazina par 10 %.

2. Attiecībā uz summām, kas pārsniedz EUR 300 000, 1. punktā noteikto samazinājumu palielina par četriem procentu punktiem.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neattiecas uz tiešajiem maksājumiem, ko piešķir lauksaimniekiem Bulgārijā un Rumānijā, Francijas aizjūras departamentos, Azoru salās un Madeirā, Kanāriju salās un Egejas jūras salās.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, minētajā punktā paredzētais samazinājums ir 0 % jaunajām dalībvalstīm, kas nav Bulgārija un Rumānija.

10.b pants

Tiešo maksājumu brīvprātīga korekcija 2013. gadā

1. Jebkura dalībvalsts, kas attiecībā uz 2012. kalendāro gadu ir piemērojusi Regulas (EK) Nr. 378/2007 1. pantu, var piemērot samazinājumu (turpmāk “brīvprātīga korekcija”) visām tiešo maksājumu summām, ko paredzēts piešķirt tās teritorijā attiecībā uz 2013. kalendāro gadu. Brīvprātīgu korekciju piemēro papildus šīs regulas 10.a pantā paredzētajai tiešo maksājumu korekcijai.

Brīvprātīga korekcija var būt reģionāli diferencēta ar noteikumu, ka dalībvalsts ir izmantojusi Regulas (EK) Nr. 378/2007 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto iespēju.

2. Maksimālā likme samazinājumam, ko rada 10.a panta un šā panta 1. punkta kombinēta piemērošana, nepārsniedz tā samazinājuma procentu likmi, kuru rada šīs regulas 7. panta un Regulas (EK) Nr. 378/2007 1. panta 1. punkta kombinēta piemērošana, kā piemērots summām, kuras attiecīgajos reģionos jāpiešķir lauksaimniekiem attiecībā uz 2012. kalendāro gadu.

3. Summas, kas radušās no brīvprātīgas korekcijas piemērošanas, nepārsniedz neto summas, ko Komisija saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 378/2007 4. panta 1. punktu ir noteikusi 2012. kalendārajam gadam.

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

4. Summas, kas radušās no brīvprātīgas korekcijas piemērošanas, dalībvalstī, kur tās bija radušās, ir pieejamas kā Savienības atbalsts saskaņā ar lauku attīstības programmām un finansējums no ELFLA.

5. Līdz 2012. gada 8. oktobrim dalībvalstis nolemj un paziņo Komisijai par:

- a) brīvprātīgas korekcijas likmi visā teritorijā un, vajadzības gadījumā, – katrā reģionā;
- b) samazinājuma kopsummu, ko paredzēts iegūt brīvprātīgas korekcijas rezultātā visā teritorijā un, vajadzības gadījumā, – katrā reģionā.

10.c pants

Summas, kas radušās no brīvprātīgas korekcijas un no 136. panta piemērošanas

1. Balstoties uz summām, ko dalībvalstis ir paziņojušas saskaņā ar 10.b panta 5. punktu, Komisija, nepiemērojot 141. panta 2. punktā vai 141.b panta 2. punktā minēto procedūru, pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka summas, kuras radušās no brīvprātīgas korekcijas.

2. Saskaņā ar 1. punktu noteiktās summas, kā arī summas, kas radušās no 136. panta piemērošanas 2014. finanšu gadam, pievieno ELFLA atbalsta lauku attīstības programmām gada sadalījumam pa dalībvalstīm.

3. Dalībvalstis var nolemt pārsniegt maksimālo ELFLA ieguldījuma likmi attiecībā uz summām, ko pievieno 2. punktā minētajam gada sadalījumam pa dalībvalstīm.

Uz summām, ko pievieno 2. punktā minētajam gada sadalījumam pa dalībvalstīm, neattiecas vienreizējais priekšfinansējuma maksājums lauku attīstības programmām.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko paredz noteikumus par 2. punktā minēto summu atspoguļošanu lauku attīstības programmu finansējuma plānos. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 141.b panta 2. punktā paredzēto pārbaudes procedūru.

10.d pants

ELGF neto maksimālais apjoms

1. ELGF izdevumu maksimālo apjomu attiecībā uz 2014. finanšu gadu aprēķina kā maksimālās summas, kas tam noteiktas ar regulu, kuru Padome pieņem saskaņā ar 312. panta 2. punktu Līgumā par Eiropas Savienības darbību, no kurām atskaita šīs regulas 10.c panta 2. punktā minētās summas.

2. Komisija, nepiemērojot 141. panta 2. punktā vai 141.b panta 2. punktā minēto procedūru un balstoties uz

1. punktā minētajiem datiem, pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka neto bilanci, kura pieejama ELGF izdevumiem attiecībā uz 2014. finanšu gadu.”;

- 3) regulas 11. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Tomēr 2014. finanšu gadā pirmajā daļā minēto korekciju nosaka, ņemot vērā prognozes attiecībā uz finansējumu tiešajiem maksājumiem un ar tirgu saistītiem KLP izdevumiem, kas noteikti regulā, ko Padome pieņem saskaņā ar 312. panta 2. punktu Līgumā par Eiropas Savienības darbību, kurām pieskaita šīs regulas 10.b pantā minētās summas un summas, ko rada tās 136. panta piemērošana 2014. finanšu gadam, pirms šīs regulas 10.a pantā paredzētās tiešo maksājumu korekcijas, bet neņemot vērā rezervi EUR 300 000 000 apmērā.”;

- 4) regulas 11. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pēc Komisijas priekšlikuma, ko iesniedz ne vēlāk kā tā kalendārā gada 31. martā, attiecībā uz kuru piemēro 1. punktā minēto korekciju, nosaka šīs korekcijas ne vēlāk kā tā paša kalendārā gada 30. jūnijā.”;

- 5) iekļauj šādu pantu:

“11.a pants

Pilnvaru deleģēšana

Lai 2013. gadā nodrošinātu tiešo maksājumu korekciju optimālu piemērošanu un finanšu disciplīnu 2013. kalendārā gadā, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 141.a pantu, ar kuriem paredz noteikumus par bāzes datiem, ko izmanto, lai aprēķinātu samazinājumu, kas dalībvalstīm jāpiemēro lauksaimniekiem 2013. gadā veikto korekciju dēļ, kuras paredzētas 10.a pantā, un finanšu disciplīnas dēļ, kas paredzēta 11. pantā.”;

- 6) regulas 68. panta 8. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“8. Dalībvalstis, kuras pieņēmušas 69. panta 1. punktā minēto lēmumu, līdz 2012. gada 1. septembrim var to pārskatīt un pieņemt lēmumu, sākot no 2013. gada.”;

- 7) regulas 69. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis var līdz 2009. gada 1. augustam, 2010. gada 1. augustam, 2011. gada 1. augustam vai līdz 2012. gada 1. septembrim nolemt attiecīgi no nākamā gada pēc šāda lēmuma pieņemšanas izmantot līdz 10 % no valstij noteiktā maksimālā apjoma, kas minēts 40. pantā, vai attiecībā uz Maltu – summu EUR 2 000 000, īpašajam atbalstam, kurš paredzēts 68. panta 1. punktā.”;

8) regulas 131. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Jaunās dalībvalstis, kas piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, līdz 2009. gada 1. augustam, 2010. gada 1. augustam, 2011. gada 1. augustam vai līdz 2012. gada 1. septembrim var nolemt, sākot attiecīgi ar nākamo gadu pēc lēmuma pieņemšanas, piešķirt lauksaimnieku atbalstam līdz 10 % no 40. pantā valstij noteiktā maksimālā daudzuma, kā izklāstīts 68. panta 1. punktā, un saskaņā ar piemērojamo III sadaļas 5. nodaļu.”;

9) iekļauj šādu pantu:

“133.a pants

Pārejas posma valsts atbalsts

1. Izņemot Bulgāriju un Rumāniju, jaunajām dalībvalstīm, kas piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, ir iespēja 2013. gadā piešķirt pārejas posma valsts atbalstu.

Izņemot attiecībā uz Kipru, šāda atbalsta piešķiršanai ir jāsaņem Komisijas atļauja, kas sniedzama saskaņā ar 5. punktu.

2. Pārejas posma valsts atbalstu var piešķirt lauksaimniekiem tajās nozarēs, attiecībā uz kurām saskaņā ar 132. un 133. pantu 2012. gadā bija atļauti valsts papildu tiešie maksājumi un – attiecībā uz Kipru – valsts atbalsts.

3. Nosacījumi atbalsta piešķiršanai ir identiski tiem, ar kuriem saskaņā ar 132. un 133. pantu ir atļauta maksājumu piešķiršana attiecībā uz 2012. gadu.

4. Atbalsta kopapjomu, ko lauksaimniekiem var piešķirt jebkurā no 2. punktā minētajām nozarēm, ierobežo ar īpašu finansējumu katrai nozarei, kas atbilst starpībai starp:

- a) kopējo tiešo atbalstu, ko 2012. gadā lauksaimniekiem var piešķirt attiecīgajā nozarē, tostarp visus saskaņā ar 132. pantu saņemtos maksājumus; un
- b) tiešā atbalsta kopapjomu, kas 2013. gadā būtu pieejams tai pašai nozarei saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu.

Attiecībā uz Kipru – īpašais nozaru finansējums ir izklāstīts XVIIa pielikumā.

5. Komisija, pamatojoties uz iesniegto paziņojumu un nepiemērojot 141. panta 2. punktā vai 141.b panta 2. punktā minēto procedūru, pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem atļauj piešķirt pārejas posma valsts atbalstu un:

- a) nosaka finansējumu katrai nozarei;
- b) vajadzības gadījumā nosaka pārejas posma valsts atbalsta maksimālo likmi;
- c) paredz nosacījumus tā piešķiršanai; un
- d) nosaka piemērojamo valūtas kursu, kas jāizmanto saistībā ar maksājumiem.

6. Jaunās dalībvalstis, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem un ņemot vērā ierobežojumus, kurus saskaņā ar 5. punktu noteikusi Komisija, var pieņemt lēmumu par piešķirtamā pārejas posma valsts atbalsta apjomu.”;

10) regulas 134. un 135. pantu svītros;

11) regulas 136. pantu svītros;

12) regulas 139. pantu aizstāj ar šādu:

“139. pants

Valsts atbalsts

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1234/2007 180. panta un no 3. panta Padomes Regulā (EK) Nr. 1184/2006 (2006. gada 24. jūlijs), ar ko piemēro konkrētus konkurences noteikumus lauksaimniecības produktu ražošanai un tirdzniecībai (*), Līguma par Eiropas Savienības darbību 107., 108. un 109. pantu nepiemēro maksājumiem, ko dalībvalstis veic saskaņā ar šīs regulas 41., 57., 64., 68., 69., 70., 71. pantu, 82. panta 2. punktu, 86. pantu, 98. panta 4. punktu, 111. panta 5. punktu, 120. pantu, 129. panta 3. punktu, 131., 132., 133. un 133.a pantu atbilstīgi šai regulai.

(*) OV L 214, 4.8.2006., 7. lpp.”;

13) iekļauj šādus pantus:

“141.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 11.a pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz laikposmu no 2012. gada 1. septembra līdz 2013. gada 31. decembrim.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 11.a pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 11.a pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

141.b pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Lauku attīstības komiteja, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 1698/2005. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (*), nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

(*) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.;

14) regulas IV pielikumā pievieno šādu sleju:

2013
569
903
964,3
5 329,6
101,2
1 255,5
2 344,5
5 055,2
7 853,1
4 128,3
53,5
146,4
379,8
34,7
1 313,1
5,5
830,6
715,7
3 043,4
566,6
144,3
385,6
539,2
708,5
3 650;

15) iekļauj šādu pielikumu:

“XVIIa PIELIKUMS

PĀREJAS POSMA VALSTS ATBALSTS KIPRĀ

(EUR)	
Nozare	2013
Graudaugi (izņemot cietos kviešus)	141 439
Cietie kvieši	905 191
Piens un piena produkti	3 419 585
Liellopu gaļa	4 608 945
Aitas un kazas	10 572 527
Cūkkopības nozare	170 788
Mājputni un olas	71 399
Vīns	269 250
Olīveļļa	3 949 554
Galda vīnogas	66 181
Žāvētas vīnogas	129 404
Pārstrādāti tomāti	7 341
Banāni	4 285 696
Tabaka	1 027 775
Lapu koku augļi, tostarp kaulen-augļi	173 390
Kopā	29 798 462”

2. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2013. gada 1. janvāra.

Atkāpjoties no otrās daļas:

- a) no šīs regulas spēkā stāšanās dienas piemēro šādus noteikumus:
- i) Regulas (EK) Nr. 73/2009 10.b panta 5. punktu, 10.c panta 1. un 4. punktu un 10.d panta 2. punktu, ko iekļauj ar šīs regulas 1. panta 2. punktu;
 - ii) Regulas (EK) Nr. 73/2009 133.a panta 5. un 6. punktu, ko iekļauj ar šīs regulas 1. panta 9. punktu;
 - iii) šīs regulas 1. panta 5., 6., 7., 8. un 13. punktu;
- b) šīs regulas 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 11. punktu piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Brišēlē, 2012. gada 11. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS
